

Kısa Keloğlan Masalları

– Serdar102 · 22 Eylül 2015

KELOĞLANIN FÜZESİ

Bir varmış, bir yokmuş. Ülkenin birinde Keloğlan yaşarmış. Uzaya meraklıymış. Bir gün bir füze bulmuş. Füzeyle Jüpiter'e gitmiş. Uzayda tur atmış. Sonra dünyaya dönmüş. Masalımız da burada bitmiş.

KELOĞLAN VE KORSANLAR

Bir Keloğlan varmış. Kayıkla denize açılmış. Korsanlar, kayığı almışlar. Keloğlan'ı denize atmışlar. Keloğlan yüzerek kıyıya çıkmış. Masalımız da burada bitmiş.

KELOĞLANIN SARAYLARI

Evvel zaman içinde bir Keloğlan yaşarmış. Rüyasında hazine üstünde yattığını görmüş. Evin altını kazıp, hazineyi bulmuş. 365 tane saray yaptırmış. Padişahın kızıyla evlenmiş. Masalımız da burada bitmiş.

BANA KELOĞLAN DERLER

Tarlaya biber ekdim
Bahçeye fidan diktim
Şu masal dünyasında
Keloğlan olarak tektim.

Kimse beni geçemez
Benimle yarışamaz
Benim aştığım yüce
Dağları onlar aşamaz.

La Fonten saraylarda
Fransa'da, İspanya'da
Tatlı hayat yaşamış
Kralların sofrasında.

Andersen dersen İsveç'te
Akli fikri gelgeçte
Masallar yazmış ama

Beynimizde süzgeçte.

Grimm Kardeşler vardır
Onlar birer Alman'dır
Almanlara sorarsan
Dertlerine dermandır.

Bana ne La Fonten'den
Andersen'den, Grimm'den
Avrupa'da masal kitaplarında
Var mı hiç Keloğlan'dan?

Ben bana benziyorum
Anadolu çocuğuyum
Beni sallamayanı
Sallar söker atarım.

Masal kitabı basanlar
Yerli yazara kızanlar
La Fonten, Grimm deyip
Andersen'den çıkarlar.

Ey yayınevleri
Bilgi, kültür evleri
Yerli yazar yok, Avrupa çok
Avrupa kültür evleri.

SON

BEBEK KELOĞLAN

Ye bakla at takla.
Ye limon denizde somon.
Ye kavun derdinle avun.
Ye soğan gece yarısı Keloğlan'dır doğan.

Ebe oğlan oldu der, sofada dokuz doğuran babaya.
Baba koşar evinde on sekiz doğuran dedeye.
Baba, oğlum oldu, baba oldum, der.

Dede ayağa kalkar, gözün aydın, der.
Sen baba oldun, ben dede, der.
Sen baba, ben dede, diyerek oynamaya başlar.
Bunun üzerine baba, sen dede, ben baba, diyerek oynar.
Oynarlar da oynarlar.

Sonradan baba geri gelir babası yanında.
Babanın babası Keloğlan'ın dedesi,
Tatlıya bağlandı torun hevesi.
Bebek Keloğlan ağlar da ağlar.
Ana, baba, dede kucağına alır, sorun yok.
Keloğlan ağlıyor ama gözlerinde yaş yok.
Onun amacı dünyaya geldiğini ilan etmektir.
Daha doğar doğmaz hoş geldim demektir.
Hoş geldin Keloğlan, yeni doğmuş bebek oğlan.
Şimdi ağla büyüdüğünde ağlama, ağlatma.
Sakın ola zalim olma
Kılıcın değil, aklın keskin olsun.
Geldiğini görenler korkmasın, gülümsesin
Anlattıklarından ders çıkarıp hayatı özümsesin.

SON

DEĞİRMENCİ KELOĞLAN İLE ARAP

Eski zamanlarda bir Keloğlan yaşarmış. Bu Keloğlan tembellikten bıkmış. Arabın biriyle ortak olmuş ve bir değirmen satın almış. Keloğlan kısa zamanda değirmencilığe alışmış. Gelen buğday, arpa ve mısırı değirmende öğütüp un yapıyor ve para kazanıyormuş. Bazı müşteriler para yerine öğütülen tahılın birazını değirmen hakkı olarak bırakırlarmış.

Keloğlan'ın ortağı arap gün boyu geziyor ve akşamüstü gelip hasılatı alıyormuş. Öğütülen tahılı arabasına yükleyip kasabada satıyormuş. Arap giderek zenginleşmiş. Keloğlan ise, fakir kalmış.

Aradan aylar geçmiş. Bakmış Keloğlan olacak gibi değil, arap kazancın hepsini alıyor. Araba oyun oynamaya karar vermiş. Arap geldiği zamanlar, bugün müşteri gelmedi, kazanç olmadı diyerek, hasılatı eve götürüp anasına vermiş. Öğütülen tahılı ambara saklamış.

Bir yıl sonra arap değirmenden umudunu kesmiş ve Arabistan'a gitmiş. Keloğlan değirmende çok çalışarak zengin olmuş. Padişahın kızıyla evlenerek mutlu olmuş.

SON

KELOĞLAN İLE KELAYNAK KUŞU

Vakti zamanında ülkenin birinde en güzel kel yarışması düzenlenmiş. Çok sayıda kelin katıldığı bu yarışmada Keloğlan ile Kelaynak finale kalmış. Keloğlan Kelaynak'ın güzel olduğuna inanıyormuş. Yarışmayı onun kazanacağını sanıyormuş ama buraya gelirken anasının, birinci olmadan, ödülü almadan sakın gelme. Seni eve koymam bilmiş ol, demesini de hiç unutmamış. Ne yapıp edip yarışmayı kazanmalıymış.

Keloğlan ile Kelaynak geceyi geçirecekleri handa odalarına çekilmişler. Daha sonra Keloğlan Kelaynak'ın odasına gitmiş. Bakmış Kelaynak aynanın karşısına geçmiş kel kafasını kaşıyor. Keloğlan, sen güzelsin, sen benden güzelsin, sen en güzelsin, diyerek Kelaynak'ı övmeye başlamış. Bunun üzerine Kelaynak şişinmiş, kabarmış. Sonunda ayna çatlamış, Kelaynak patlamış. Kelaynak'tan kurtulan Keloğlan gidip odasına yatmış. Ertesi gün rakibi gelmediği için birinci seçilen Keloğlan yüz akçe ödülü alıp evinin yolunu tutmuş.

SON

KELOĞLAN DAĞLAR PADİŞAHI

Bir varmış, bir yokmuş. Bir Keloğlan varmış. Bu Keloğlan zamanla büyüyüp gelişmiş. 20 yaşına girmiş. Mert, yiğit biriymiş ama çalışmayı sevmez, boş gezenin boş kalfası misali koca boyuyla gezer dururmuş. Garip anacığı çalış, para kazan dedikçe, para benim neyime, deyme ana keyfime, yazık olur emeğime, et doldur tabağıma, dermiş.

Günlerden bir gün Keloğlan iftiraya uğramış, kolculara yakalanmamak için, dağlara kaçmış. O yörenin beyi, Keloğlan'ı altınlarını çaldı diye suçlamış. Beyin baskısından yıllardır bıkip usanan köylüler, Keloğlan'a ekmek, yemek götürerek onun dağları mesken tutmasını sağlamışlar. Bir iki derken, tarlalarda karın tokluğuna çalışmak istemeyen on köylü Keloğlan'ın çevresinde saf tutmuş. Keloğlan gücüne güç katmış ve bir gün adamlarıyla düze inerek beyi sindirip korkutmuş. Tarlalarda ırgatlık yapan köylüler, Keloğlan'ın yanına gelerek, sen çok yaşa emi Keloğlan diye bağırılmışlar. Kolcular, Keloğlan'ın etrafını sarınca araya girerek Keloğlan'ı dağa kaçırmışlar.

Olanlardan haberdar olan o ülkenin padişahı tebdil kıyafet gelerek köylülerle konuşmuş, Keloğlan'la tanışmış. Onun iftiraya uğradığını anlamış. Sonradan kimliğini açıklamış ve Keloğlan'ı sarayına davet etmiş. Sarayda padişahın dünya güzeli kızını gören Keloğlan kıza aşık olmuş. Kız da ününü duyduğu Keloğlan'ı görür görmez sevmiş. Sonraki bir gün Keloğlan anasıyla gelerek padişahın kızını istemiş.

Padiřah kızını Kelođlan'a vermiř. Důđün gůnů bey bir kenarda eđlenceleri izlerken, onun baskısından kurtulmuř olan kůylůler oynamıřlar, eđlenmiřler. Yıllar sonra bile çocuklarına, torunlarına Kelođlan Dađlar Padiřahı diyerek anılarını anlatmıřlar.

SON

Serdar Yıldırım